

Brussel, 13 september 2022

Geachte minister-president,

Geachte minister,

Beste Vlaamse regering,

De Vlaamse regering komt mogen samen.

Met deze brief willen we nogmaals uw aandacht vragen voor de impact van het uitblijven van het indexeren van werkingsmiddelen in de socioculturele sector.

We vangen verontrustende signalen op uit de hele sector. Sinds 2012 vonden maar liefst 12 indexeringen plaats. Telkens worden de lonen met 2% verhoogd. Het Planbureau voorspelt dit jaar nog 1 indexering en in 2023 nog 3 indexeringen. In de loop van 2022 werden de voorspellingen van het Planbureau telkens ingehaald, de lonen stegen eerder dan voorspeld. Mogelijks zullen de indexeringen dus nog sneller plaatsvinden.

Gemiddeld kostte een werknemer in de socioculturele sector in 2012 59.000 euro per jaar. In 2021 was dat al meer dan 67.000 euro. De loonkost voor een kleine organisatie met 10 voltijdse werknemers was in 2021 met 80.000 euro gestegen ten opzichte van 10 jaar daarvoor.

Op basis van de voorspellingen van het Planbureau zal een gemiddelde werknemer in de socioculturele sector tegen september 2023 jaarlijks 78.000 euro kosten. Dat is 11.000 euro meer dan twee jaar daarvoor. De loonkost van eenzelfde organisatie met tien werknemers zal met andere woorden in 2 jaar tijd met 110.000 euro stijgen. In vergelijking met 2012 zal het dus om een stijging van maar liefst 190.000 euro gaan.

De subsidies dekken de kosten niet. Daarnaast blijven andere kosten stijgen, maar de werkingssubsidies volgen onvoldoende of helemaal niet. Socioculturele organisaties investeren hun winsten elke keer opnieuw in de maatschappij. Wie het rekensommetje maakt, ziet al snel een gat ontstaan.

In september 2022 wordt een indexatie van werkingsmiddelen voor de 12e keer overgeslagen. Combineer dit met hoge inflatie, stijgende energieprijzen en de gevolgen van de voorbije 2 jaar. Tijdens de coronacrisis moest een groot deel van de sector sluiten, meer dan een kwart van de organisaties moest in 2020 en 2021 werknemers op tijdelijke werkloosheid zetten. Eigen inkomsten daalden fors en daardoor ook het eigen verworven spaarpotje.

En de kost kan niet doorgerekend worden aan de gebruikers, die vaak behoren tot maatschappelijke kwetsbare en/of minder kapitaalkrachtige groepen zoals jongeren, ouderen, alleenstaande moeders, personen met een beperking, mensen met armoede-ervaring en werkzoekenden.

Uiteraard staat de sector achter energiebesparende maatregelen. We moeten met z'n allen het tij keren. Maar dat is een oplossing op lange termijn. Bovendien huren de meeste organisaties en zijn ze afhankelijk van verhuurders. Zij kunnen vaak niet zelf intekenen op deze maatregelen.

We vragen aan alle regeringen en besturen: indexeer de VIA-middelen, de werkingsmiddelen en personeelsmiddelen naar analogie met de inflatie. Laat de sector niet doodbloeden, net nu we deze organisaties nodig zullen hebben om de sociale impact van COVID-19 en de energiecrisis op te vangen.

Met vriendelijke groeten,

Veerle Huwé

Directeur Sociare

Sociare is de enige erkende Nederlandstalige werkgeversorganisatie van de socioculturele sector (paritair comité 329). Deze sector telt 13 deelsectoren: sociaal-cultureel volwassenenwerk en amateurkunsten, jeugdwerk, beroepsopleiding, cultuurspreiding, sport, samenlevingsopbouw, milieu, ontwikkelingssamenwerking, minderheden, musea en erfgoed, toerisme, media, lokale diensteneconomie. De sector telt meer dan 22.000 tewerkstellingen.